

Posudek na diplomovou práci Bc. Evy Mládkové

Výuka španělštiny v předškolním a mladším školním věku (Pedagogická fakulta JU, České Budějovice 2014, 89 stran)

Tématem diplomové práce Bc. Evy Mládkové je problematika výuky cizích jazyků u dětí v předškolním a mladším školním věku, kterou autorka, vzhledem k jí studované jazykové kombinaci, orientuje na výuku španělského jazyka. V první kapitole představuje téma v teoretické rovině: poukazuje na vývojová specifika a vývoj řeči u dětí mladšího školního věku, zabývá se otázkou obecných předpokladů pro studium CJ. Vychází přitom z relevantní literatury z oblasti vývojové psychologie (Novotná, Vágnerová, Lojová). Diplomantka poznání v dané oblasti neposouvá kupředu (což bychom na ní ostatně ani nemohli požadovat), její výklad má spíše povahu deskriptivní, s jednotlivými konstatováními nelze polemizovat, neboť se vesměs jedná o konstatování převzatá ze sekundární literatury. V podobné linii je vedena i kapitola další, ve které autorka shromáždila názory odborníků (Lojová, Plíchalová, Lachout) na otázku, kdy je vhodné začít s výukou CJ – dochází přitom ke zjištění, že většina odborníků se přiklání k zahájení výuky CJ od 5 věku (str. 25), na str. 26 však uvádí názory (patrně) jiných odborníků, kteří jako optimální hranici stanovují věk 8-9 let – mohla by diplomantka tyto informace uvést na pravou míru? Osobně se domnívám, že stanovení nějaké obecně platné hranice je záležitost čistě individuální, a možná i to bude důvod, proč je výuka CJ v předškolních zařízeních fakultativní a nikoliv povinná, vedle pochopitelně dalších faktorů (nedostatek kompetentních lektorů, nedostatečná znalost mateřského jazyka, strach ze směšování obou jazyků), které diplomantka zmiňuje od str. 27 a které jsou pochopitelně také relevantní. Do textu občas rušivě prosakují osobní postřehy a zkušenosti autorky – str. 23, str. 37 – kap. 2. 6., které v kontextu s ryze odborně deskriptivním zbytkem teoretické části, poměrně ostře kontrastují. Práci by určitě prospěl určitý (alespoň lehký) odstup od zdrojové literatury a vlastní komentář (e), syntetizující prezentovanou teorii. Některé kapitoly oproti předchozím částem jeví známky poněkud nedbalé koncepce – viz telegrafické uvádění informací v kap. 2.6.2. (str. 38). Část teoretická je ukončena popisem metody pro předškolní výuku francouzského jazyka *Moje planeta* (Radimská). Tato učebnice byla pro diplomantku modelem pro vytvoření podobného materiálu pro španělský jazyk. Jeho doslovné znění je obsahem zbytku diplomové práce diplomantky – str. 45-81. Materiál obsahuje celkem 10 lekcí

Otázky a komentáře k části praktické:

1. Jde o učebnici, manuál nebo metodickou příručku – z výkladu na str. 42-44 to není vůbec patrné.
2. Jednotlivé aktivity autorka sama vymýšlela nebo je odněkud přebírá? Mám tím na mysli např. písně. Neměl by být uveden zdroj, odkud jsou ev. přebrány?
3. Jaké výsledky s výukou španělštiny podle své metody autorka má? Jak reagovaly děti např. na pokyny ke hře na schovávanou, které jim byly zadávány jazykem pro ně novým – *¿Dónde está el gato? ¿Está perdido?* nebo pokyny ke cvičení – str. 50. Dokázaly se adaptovat na potenciální nejistotu, která by mohla vzniknout z důvodu neporozumění? Navrhuje autorka nějaké konkrétní metodologické postupy? Jak by např. navrhovala postupovat v situaci, kdy budou ve skupině „žáci“, kteří již se španělským jazykem do kontaktu přišli (např. ze smíšených manželství) a ti, kteří budou mít nulovou znalost jazyka?

Z celé práce je patrné zaujetí, s nímž autorka dané téma zpracovává. Osobně se domnívám, že materiál, který autorka vytvořila, je využitelný, byť je otázkou diskuze, do jaké míry. Za velmi přínosné považuji např. nashromáždění poměrně bohatého materiálu vhodného pro komunikaci ve španělském jazyce s dětmi předškolního věku (básně, říkadla, popěvky užívané

při hrách) a jeho utřídění do homogenních tematicky spjatých celků (lekci). Mám pocit, že autorka si dala práci a vyhledala španělské verze celé řady známých dětských říkadel a her – což je záslužné a cenné. Na druhou stranu poněkud postrádám větší propojení úvodní teoretické části a prezentovaného materiálu. Mám poněkud pocit, že obě části spolu jakoby souvisejí i nesusouvisejí, což částečně vyplývá z absence problému, který by tato práce měla za cíl řešit.

Vzhledem k druhému oboru diplomantky, jímž je bohemistika, nemohu neupozornit na poměrně značný rozsah překlepů, chyb v interpunkci, agramatičnosti vět a místy i hovorového vyjadřování. Namátkou uvádím: str. 7, 8, 38 – interpunkce, str. 7, 4. odstavec překlep – 2x slovo *otázka*, str. 29 *vývin dětí*, str. 36 *na toto číslo přišli školní inspektoři; pedagogicko*, str. 37 *žijeme ve 21. století a tak nemohu opomenout*, str. 39 *tento trend se začíná rozmáhat*, str. 42 – *paní profesorka Radimská mi s radostí svoji Planetku půjčila* (Planetkou je patrně myšleno familiární označení pro metodu *Moje planeta*), *do manuálu jsem zapojila známé a českým dětem oblíbené pohádky*. Chyby nacházím i ve španělsky psaném textu – str. 75 – *y* místo *yo*, str. 79 *pavučina není tela, ale telaraña, tela de araña; vlakem – en tren (ne en el tren)*.

Závěr:

I přes výše uvedené připomínky konstatuji, že práce Bc. Evy Mládkové vyhovuje požadavkům na tento typ prací kladeným. Práci proto doporučuji k obhajobě a předběžně hodnotím známkou **velmi dobře**.

V Českých Budějovicích, 8. června 2015

PhDr. Jana Pešková, Ph.D.

